

Meg John Barker

Bifobija panseksualioje bendruomenėje

Sali Owen (twitter: @SaliWho) rašo:

Kadangi jautrumas ne dvilytėms tapatybėms auga, kai kurie *queer* žmonės renkasi identifikuotis kaip panseksualūs, o ne biseksualūs. Panseksualumas kartais apibrėžiamas kaip potraukis visų lyčių žmonėms, ką dažnai patiria ir biseksualūs žmonės. Kur kas dažniau žmonės apibrėžia savo panseksualumą lygindami su biseksualumu. Į klausimą: „Ką reiškia panseksualumas?“ dauguma mano sutiktų žmonių atsako: „Mane traukia daugiau nei dviejų lyčių žmonės. Ne biseksualumas.“ Atsakydami jie turi omenyje, kad biseksualumas reiškia dvilytį potraukį: tikrai moterims ir vyrams.

Nuo tada kai atsiskleidžiau, dešimtojo dešimtmečio pabaigoje, nepastebėjau nei vienos bi aktyvistų organizacijos, kuri apibrėžia biseksualumą kaip potraukį išskirtinai moterims ir vyrams. Bi ir trans problemų pripažinimas ir klausimų nagrinėjimas ėmė augti tuo pačiu metu. Kai naudoju „bi“, turiu omenyje dvi potraukių rūšis – potraukį savo lyties žmonėms ir žmonėms kitokios nei mano lyties.

Aš taip pat nuolat matau cislyčius panseksualus sugėbančius būti ir transfobiškais, ir bifobiškais savo pasisakymuose. Jie teigia, kad panseksualai skiriasi nuo biseksualų tuo, kad panseksualai traukia: „vyrai, moterys ir trans žmonės“, tarsi dvilyčiai trans žmonės išties nėra vyrai ir moterys ir, tarsi biseksualų tokie žmonės netraukų.

Nepaisant biseksualų dalyvavimo kiekvienoje *queer* demonstracijoje pradedant Stonewall, lesbiečių ir gėjų bendruomenė visada išreiškėdavo, kad biseksualai kažkaip nėra pakankamai *queer*. Kas dažnai priverčia daug biseksualų, aktyvių *queer* bendruomenės dalyvių, tapatintis su lesbietėmis, gėjais ar tiesiog *queer*. Taigi, jie būna priversti slėptis tiek heteroseksualioje, tiek homoseksualioje aplinkoje. Ir tai atsako į klausimą kodėl bi žmonės daug dažniau nei heteroseksualai ar homoseksualai turi psichikos sveikatos problemų. Todėl yra be galo apmaudu matyti internalizuotą bifobiją iš panseksualų – dauguma kurių neseniai tapatinosi su biseksualais – sakančių, kad mes vis dar nepakankamai *queer*. Homoseksualūs ir heteroseksualūs žmonės nėra ir neturėtų būti verčiami atsakyti kalbos, kuria jie apibūdina savo potraukius. Kaip įprasta, tai tik biseksualai yra gėdinami ir stumiami į savo tapatybių ir savo istorijos ištrynimą.

Mane itin erzinantis šių „bi prieš pan“ debatų aspektas yra tai, kad jie rodomi kaip „cislytiškumas prieš *queerlytiškumą*“. Tai niekada nebuvo aktualu. Realybėje daug *queerlyčių* žmonių identifikuojasi kaip biseksualai. Na bent jau trys įtakingiausi Jungtinės Karalystės bi aktyvistės, tyrėjai ir akademikės yra *queerlyčiai*. Meg John Barker (įkūrė BiUK), Jen Yockney (įkūrė Bi Community News), Shiri Eisner (Radical Bi: Notes for a Bisexual Revolution) – yra ne-dvilyčiai. Tai žmonės praleidę metų metus kovodami už *queer* teises. Teiginiai, kad biseksualumas yra dvinaris ištrina šių revoliucinių biseksualių *queerlyčių* aktyvistų tapatybes. Taip pat tai ištrina tapatybes visų marginalizuotų *queerlyčių* biseksualų, už kuriuos yra kovojama.

Aš nieko prieš pažinti daugiau pavadinimų, kad geriau apibūdintume savo potraukius ir mūsų lytiškumo politiką. Mes visi turime teisę vadintis, kaip mums atrodo labiausiai tinkama. Kai kurie žmonės identifikuojasi ir kaip pan, ir kaip bi, priklausomai nuo konteksto. Bet aš negaliu su tuo sutikti kol atvira ir uždara bifobija pan bendruomenėje nėra visiškai atmesta. Jei jūsų panseksualumo apibrėžimas glūdi mano biseksualumo pervadinime ir paneigime, negaliu su tuo sutikti. Jei jums reikia įrodyti savo *queerlytiškumą* tikinant, kad jūs nesate biseksualūs, jūs man darote tą patį, ką lesbiečių ir gėjų bendruomenė daro mums abiems.

2015-01-19

Šaltinis: <https://bisexualresearch.wordpress.com/2015/01/19/biphobia-in-the-pansexual-community/>